

PROGRAM RADA TZV. HRVATSKE DESNICE

Dok ovih dana (nakon što se je poznati hrvatski rodoljub Donald Trump povukao na pričuvene položaje, a i Orban i Putin nakratko su zabavljeni važnijim poslovima od svoje tradicionalne skrbi za Hrvate) svoj nedostatak ideja i izostanak politike pokušava kompenzirati svrstavanjem uz bok međunarodnoga protucjepiteljskog (*antivaxserskog*) pokreta, dvojeći pritom hoće li za svoje maskote uzeti njegove ovdašnje autentične predstavnike i u znanstvenom pogledu neprijeporne autoritete poput Ivana Pernara i Tonija Cetinskog, ili će svesilno poduprijeti prvoborce treće prijateljske ofenzive za zaštitu privatnih i cehovskih interesa kao što je znameniti Mesičev sufinancijer Andrija Klarić ili jedan od niza naših prelaznika na islam, Marko Francišković, takozvana je hrvatska desnica sva na iglama.

Istom onom dosljednošću kojom se je u studenome zarekla da će zbog jednoga sramotnog teksta Borisa Dežulovića bojkotirati N1 TV – pa već prije početka prosinca sluganski i pokunjeno došla pred kamere te televizije kao ovca na sol – ona se svim silama trsi da se u zaborav potisne kako je ne tako davno žestoko napadala Plenkovićevu vladu da nije kadra osigurati cjepivo protiv koronske velepošasti koja nam, evo, već predugo potkapa živote i svakodnevno uništava društvo (a da su Orban i Vučić to cjepivo, je li, pribavili u vrlo kratkom roku, ponudivši građanima svojih država da posluže kao pokusni kunići i tako demonstriraju svoju spremnost na svrstavanje uz promišljenu i dugoročnu rusku strategijsku ekspanziju), te usput u širokom luku zaobilazi svaki spomen Janeza pl. Janše koji je donedavno bio dični, uzorni prijatelj i vrlo partner u komisijskom pothvatu, ali je njegov portable-kult privremeno zamrznut nakon što je slovenski premijer u Deželi zaveo protuepidemijske mjere koje su toliko drastične da o njima hrvatska stožerokracija, ovdašnji naši farmaceutski mešetari i trgovci našim strahovima mogu samo maštati.

Nesposobna i nespremna osmisliti vlastitu politiku – i dalje pogrješno misleći da se politika svodi na amputiranje vlastitih vizija, podilaženje jeftinim tuđim strastima i ubiranje prosvjednih glasova koje će otpuhati prvi, sasvim slabašni vjetar – takozvana hrvatska desnica (u stvarnosti skup razočaranih i marginaliziranih hadezeovaca koji bi sve dali da ih se pod skutima i na jaslama te stranke udomi po kojekakvim unosnim i *utjecajnim* sinekurama, pa da i ubuduće, sa starih-novih pozicija, uz bok aktualnim namjesnicima međunarodne zajednice na Markovu trgu, nastave zdušno sudjelovati u demoraliziranju Hrvatske i kompromitiranju njezinih interesa), ovih dana, kao što vidimo, prividno zauzima pozu Rodinova *Mislioca*, ne bi li stupila u kontakt s bogovima i pripremila se za iduću kalendarsku godinu.

Plod toga intelektualnog napora – upravo razmjernog inteligenciji birača na koje s pravom tradicionalno računa – poznat nam je već godinama, čak desetljećima: red Bleiburga pa red polaganoga i opreznog preživljavanja, onda red Jazovke, potom red Knina i Čavoglava, zatim red Vukovara, sve s dugim predasima. Unaprijed znademo koji mediji će ju pratiti, čije će izjave uzeti i što će upitani, s dostojanstvom osobe koja tobože duboko misli (a najplodnije i najsretnije misli kad baš ništa ne misli) učeno kazati, očekujući da njegove riječi na golglavi puk padnu kao mana nebeska što je padala Izraelcima dok su lutali pustinjom. A ako ti mudraci naše nazovi-desnice u međuvremenu nisu osijedili, izgubili koji zub ili im se kosa drastično prorijedila, nitko ne će ništa primijetiti ni ako se 2022. prikažu njihove izjave stare tri ili pet godina: sve je bilo isto onda kao što je danas. A rupe u tome tužnom kalendaru popunit će kosti koje joj se po načelu Pavlovljeva refleksa dobace: u obliku Borisa Dežulovića, novozagrebačkoga murala ili besprizornoga Milorada Pupovca kojemu je lako znati – ne treba za to previše pameti! – čime će izazvati upravo onakve reakcije kakve mu trebaju. I onda s aktualnim visokim predstavnikom na Markovu trgu – i prije nego što ovaj srebrnjacima nadari sve koje treba nadariti, lijevo i desno – otići na doručak kod Tiffanyja...

A samo budale – kojima naš narod, nažalost, i ne oskudijeva previše – ne će vidjeti da je poistovjećivanje hrvatske nacionalističke, suverenističke politike sa svjetskim protucjepiteljskim pokretom izraz one iste nemoći, onoga istoga kompleksa manje vrijednosti i onoga istoga sluganstva koji su tobožnje hrvatske rodoljube – zapravo polupismenu klatež i plaćene propagandiste – prethodnih mjeseci i godina postrojivali u Putinove, Orbanove i Trumpove redove. Hrvatske tamo, međutim, nikad nije bilo.

Tomislav JONJIĆ

IZ SADRŽAJA

O POLITIČKOJ ODGOVORNOSTI – PANDEMIJA I REFERENDUMSKA INICIJATIVA.....	4
Zvonimir JONJIĆ	
HEROJI MOŽDA, ZLOČINCI SVAKAKO..	6
Alfred OBRANIĆ	
ŽENA OD SOLI.....	9
prim. mr. sc. Tereza SALAJPAL	
NAŠ NUTARNJI SVIJET (51.).....	12
Maja RUNJE, prof.	
PRILOG ŽRTVOSLOVLJU HRVATSKE POLITIČKE EMIGRACIJE.....	13
Dr. sc. Ante ČUVALO	
HRVATSKE DRŽAVOTVORNE ILEGALNE ORGANIZACIJE I SKUPINE 1945.-1966.....	17
Dr. sc. Wolfy KRAŠIĆ	
IZMIŠLJOTINE O TOBOŽNJEM BACANJU IMOTSKIH SRBA U CRVENO JEZERO	65
Dr. sc. Tomislav JONJIĆ	
PONIŽENJE UMJESTO DUŽNOGA SJEČANJA	68
Ivan VUKIĆ	
SVETI ROK U KOMUNISTIČKOJ JUGOSLAVIJI.....	70
Maja PAVELIĆ RUNJE	
NAPUSTIO NAS JE DR. IVO KUJUNDŽIĆ.....	75
Dr. Stanislav JANOVIĆ	
IN DIESER AUSGABE	79
IN THIS ISSUE	80